

Former. Vi se jo ogsaa, at Forslagsstillerne have haat en Følelse deraf, idet de havde ment at maatte faae deres oprindelige Forslag omordnet saaledes, at det akkurat bliver det samme, som det gamle var. Det er det, som det høie Thing maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, og jeg vil ogsaa anbefale det høie Thing at lade Reformerne vente, indtil det Tidspunkt kommer, da en hel gennemgribende Reform paa dette Omraade staar for Døren. Jeg er enig med de ærede Forslagsstillere i, at der vel er mange Punkter, med Hensyn til hvilke en Reform kan være nødvendig, men at man for Diebliffet maa lade sig nøie, og jeg er saaledes fuldstændig uenig med det ærede Medlem for Bogenfse (Bernsen), naar han har kastet et af de Spørgsmaal, der staa paa Dagsordenen, herind for pludselig at faae det slaat fast som Noget, der ubetinget skulde gennemføres, og jeg siger dette saa meget mere, som jeg ogsaa misbilliger de Betragtninger, der i saa Henseende ere gjorte gjældende. Jeg skal med et Par Ord omtale de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem, der ogsaa staa i Forbindelse med de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen), forrige Gang Sagen var til Behandling. Der er blevet talt en Del om, at de udgytige og umodne Sægere søraarsage Dyrplageri osv., men det er mig umuligt at se, paa hvilken Maade særligt de skulde søraarsage dette Dyrplageri, thi for at mishandle Dyr behøver man jo ikke at være Sæger, det kan Enhver gjøre, og det er mig ganske uforstaaeligt, at der skulde være mere Dyrplageri ved at skyde Dyr om Søndagen end paa en hvilken som helst anden Dag i Ugen. Man har sagt, at naar det var Skytter, der stød efter alle Kunstens Regler, saa var der ikke saa meget Dyrplageri, men jeg har dog set, at Dyr, efter at være stude med Kugle af dygtige Skytter, ere løbne omkring i flere Dage og derefter have lagt sig inde i Skoven og der ere krepere, og skydes der med Hagl, kan den dygtige Skytte tidt være meget faelligere for Wildtet end den uvæde. Det sikreste Middel, hvorved det kan lykkes at affkaffe Dyrplageri paa denne Maade — man maa nemlig ikke tro, at ikke ogsaa jeg er en Ven af, at Dyrene blive beskyttede — vilde være at skyde Alting bort, saa kunde Wildtet jo ikke yngle mere, og saa vilde Ingen komme til at plage det; paa den Maade vilde det let lade sig gjøre (Afbyrdelse). Sa, Jakob var jo Snyde, og Osau var Sæger, og naar Begge fik lige Ret med Hensyn til Sagten, og det Forhold kom tilstede, at de store Godseiere ikke længere raadede over hele Sagten, saa vilde man se, at det vilde blive Resultatet; da vilde Dyrene være beskyttede, det er sikkert nok. Jeg er forresten selvsjælgelig ikke saa blodtørstig, at jeg saaledes vil have alt Wildtet stude bort, jeg er ogsaa for Fredningsbestemmelser, som ere naturlige, og som forebygge det Misbrug,

at der bliver stude Wildt ned paa uberettiget Tid. Derfor er der ogsaa flere Bestemmelser, som jeg kunde have lyst til at faae indført, men som jeg holder tilbage, fordi jeg ikke anser Tiden for at være heldig. Der er jo Exempler nok paa, hvorledes Sagten misbruges; saaledes blive f. Ex. Vænder, baade Krikænder og Graaænder, der opholde sig i vore Moser, stude bort af uvæde, uerfarne Skytter i den Tid, da de netop yngle og ligge paa Neden. Der kunde være Meget, der burde røres ved af den Slags baade med Hensyn til denne Sag og ogsaa paa mange andre Steder. Til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) skal jeg sige, at jeg ogsaa har været Vidne til, hvorledes en Snes øvede Skytter har staaet paa en Klapiagt, medens der er løbet en Hare op langs med hele Linien, uden at den er bleven ramt af en eneste af dem. (En Stemme: Hvad viser det?). Sa, det er det bedste Bevis paa, at der skal øvede Skytter til at skyde Wildt. Ved Andejagter har jeg ligeledes set det gaa til paa samme Maade, og enhver erfaren Sæger veed jo meget godt, at han mangen Gang har feilet, uagtet han har troet at have haft udmærket Stud. Jeg skal derefter henvende et Par Ord til det ærede Medlem, der absolut vil have den Forandring ind i Loven, der blev indført første Gang, den blev vedtagen. Det er jeg ogsaa imod, fordi jo længer vi trække hen paa Vinteren med Agerhønsene, des lettere ere de at skyde paa Sneen, de trække sig sammen i Flokke, og saa skydes der paa hele Flokken paa en Gang. Det er jo klart, at der er en Uoverensstemmelse i det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Bogenfse (Bernsen), thi det ærede Medlem mente, at hvor Straffebestemmelserne for Overtrædelser af Fredningsbestemmelserne kom til Udøvelse, og det Offentlige tog fat, vilde Straffen blive haardere, end naar den Private selv kom til at drage den Paagjældende til Ansvar. Naar Sagten paa Hæder i Reglen begynder den 12te September, have vi jo netop en Lov for, at den ikke maa begynde før den 1ste Oktober. (En Stemme: Det hjælper ikke). So, det hjælper, naar det Offentlige ogsaa drager den Bedømmelse til Ansvar. Det kan nemlig ikke nytte at have Lovbestemmelser, naar disse ikke blive holdte efterrettelige, saa at de Forbud, der ere udstedte, virkelig overholdes. Ellers kunde vi jo lave saa mange Love, det skulde være, og træffe alle mulige Fredningsbestemmelser; naar der Intet bliver gjort for at straffe Overtrædelser, kan det jo ikke nytte noget. Den Stilling, som det ærede Medlem for Skanderborg (Bajer) har indtaget, skal jeg ikke nærmere berøre, jeg blev ikke rigtig klar paa den. Det lod jo til, at det ærede Medlem snart vilde stemme for og snart imod og i det Hele rette sig efter Omstændighederne. Særligt skal jeg blot anbefale det høie Thing at udstemme det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem